

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος απευθύνεται προς τους συγχωριανούς του, φέρνοντας στη μνήμη του στιγμές και εικόνες της παιδικής του ηλικίας στο χωριό, εκφράζοντας ταυτόχρονα και την αγάπη του προς αυτό.

ΕΤΗΣΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟ- ΤΗΤΑΣ ΚΡΗΤΟΥ ΜΑΡΟΤΤΟΥ

Την γενέτειρά του Κρήτου-Μαρόττου επισκέφθηκε στις 16 Αυγούστου ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ανταποκρινόμενος σε πρόσκληση των συγχωριανών του όπως παρευρεθεί και τιμήσει με την παρουσία του το ετήσιο καλοκαιρινό Φεστιβάλ που διοργανώνει ο Σύνδεσμος Αποδήμων της κοινότητας.

Στην ομιλία που απηύθυνε προς τους συγχωριανούς του, ο Πανιερώτατος τους ευχαρίστησε για την πρόσκληση, για την τιμή που τρέφουν προς το πρόσωπό του και διαβεβαίωσε πως θα βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό τους. Την αγάπη του προς το χωριό του, ο Πανιερώτατος εξέφρασε με τούτα τα λόγια :

«Υπάρχουν μερικά αγαθά του κόσμου τούτου, που στέκουν μοναδικά, αναντικατάστατα. Ποια είναι αυτά; Το ευλογημένο χώμα της γενέτειρας, ο καπνός που ανεβαίνει από τη γωνιά του πατρικού σπιτιού το χειμώνα ή όταν πυρώνεται ο φούρνος για τα χριστόψωμα ή τις πασχαλινές φλαούνες, οι θείες λειτουργίες τις Κυριακές, οι μακρές χειμωνιάτικες νύκτες γύρω από το τζάκι, το γλυκό και υπομονετικό πρόσωπο της μάνας, τα ροζιασμένα αλλά τίμια χέρια του πατέρα. Κι αν έχουν πεθάνει, αν έχουν φύγει από τη ζωή αυτή, είναι όμως οι τάφοι τους εκεί χώρος συνάντησης των ψυχών μας με τις ψυχές τους. Είναι γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο που, παρά το φόρτο των εργασιών μου, παρευρίσκομαι κάθε χρόνο και συμμετέχω στο ετήσιο φεστιβάλ της ποθεινής γενέτειράς μου Κρήτου-Μαρόττου.

Η Κρήτου-Μαρόττου είναι η γλυκύτατη γενέτειρά μου. Αυτή με εγέννησε. Εδώ αντίκρισα το πρώτο φως του ήλιου, εδώ έζησα, κατά τον ποιητή, τα πρώτα 12 μεγάλα χρόνια της ζωής μου. Εδώ γαλουχήθηκα με τα ιδεώδη της πίστεως και της πατρίδας, σ' αυτή χρεωστώ τις ευγενέστερές μου συγκινήσεις και τις βαθύτερες παιδικές μου χαρές και αναμνήσεις.

Από τα βάθη του γενέθλιου αυτού τόπου αναβρύζουν γεμάτοι από ακαταμάχητη γοητεία οι μυστικοί ψίθυροι του παρελθόντος, που ευαισθητοποιούν τις συναισθηματικές χορδές της καρδιάς μου.

Για όλους αυτούς τους λόγους παντοίνος οφειλέτης θα παραμείνω της γλυκύτατης γενέτειράς μου και έμπρακτα θα εκδηλώνω την αγάπη μου προς αυτήν, με έργα φιλανθρωπίας και κοινωνικής ευποΐας και πολιτισμού...».

